

POSTANOWIENIE

Dnia 5 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **B. R.**

oskarżonej z art. 56 § 1 k.k.s. i innych,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 5 stycznia 2017 r.

skargi obrońcy oskarżonej od wyroku Sądu Okręgowego w O. z dnia 9 września

2016 r., sygn. akt II Ka [...], uchylającego wyrok Sądu Rejonowego w P.

z dnia 19 kwietnia 2016 r., sygn. akt II K [...],

z urzędu w przedmiocie dopuszczalności skargi,

p o s t a n o w i ł

1. pozostawić skargę bez rozpoznania;

**2. obciążyć oskarżoną B. R. kosztami sądowymi
w przedmiocie skargi.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 19 kwietnia 2016 r., sygn. akt II K [...], Sąd Rejonowy w P. uniewinnił oskarżoną B. R. od popełnienia zarzucanego jej czynu. Po rozpoznaniu wniesionych na niekorzyść oskarżonej apelacji: Urzędu Kontroli Skarbowej w W. oraz Prokuratora Rejonowego w P., Sąd Okręgowy w O. wyrokiem z dnia 9 września 2016 r., sygn. akt II Ka [...], zaskarżony wyrok uchylił i sprawę przekazał do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

Skargę od wyroku Sądu odwoławczego wniósł, na podstawie art. 539a k.p.k., obrońca oskarżonej podnosząc w niej zarzut naruszenia art. 437 k.p.k.

W odpowiedzi na skargę prokurator Prokuratury Okręgowej w O. wniosk o jej oddalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniesiona w niniejszej sprawie skarga obrońcy oskarżonej jest niedopuszczalna z mocy ustawy (art. 429 § 1 *in fine* k.p.k.), a ponieważ została przyjęta zarządzeniem z dnia 21 listopada 2016 r. (k. 749), należało ją – na podstawie przepisów art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. stosowanych odpowiednio w postępowaniu skargowym (art. 539f k.p.k.) – pozostawić bez rozpoznania.

W jednolitym orzecznictwie Sądu Najwyższego (zob. postanowienia: z dnia 28 lipca 2016 r., IV KZ 39/16, LEX nr 2076412 i z dnia 22 listopada 2016 r., IV KS 2/16, LEX nr 2152403 oraz powołane w tym ostatnim orzeczeniu inne judykaty) przyjęto, że przepisy Rozdziału 55a Kodeksu postępowania karnego stosuje się do spraw, w których postępowanie sądowe zostało wszczęte po dniu 30 czerwca 2015 r., a tym samym nie znajdują one zastosowanie w sprawach, w których akt oskarżenia wpłynął do sądu przed dniem 1 lipca 2015 r.

Nie powielając trafnej argumentacji zawartej w powołanych orzeczeniach, którą Sąd Najwyższy w tym składzie w całej rozciągłości podziela, jednoznacznie stwierdzić należy, że niniejsza sprawa nie spełnia kryteriów uprawniających do złożenia skargi od wyrok sądu odwoławczego uchylającego wyrok sądu pierwszej instancji i przekazującego sprawę do ponownego rozpoznania. Akt oskarżenia przeciwko B. R. wpłynął do Sądu Rejonowego w W. Zamiejscowy Wydział VI Karny w P. w dniu 25 czerwca 2014 r., a więc ponad rok przed wejściem w życie w dniu 1 lipca 2015 r. przepisów określających nowy (kotradyktoryjny) model postępowania karnego wprowadzony ustawą z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2013 r., poz. 1247 ze zm.), natomiast rozprawa główna przed Sądem Rejonowym w P. rozpoczęła się w dniu 21 maja 2015 r. Tym samym, bezspornym jest, że w postępowaniu odwoławczym zastosowanie miał w tym wypadku przepis art. 437 § 2 k.p.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r., który nie zawierał obowiązujących dopiero od dnia 1 lipca 2015 r. ograniczeń uchylenia

wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania (art. 437 § 2 zd. drugie k.p.k.).

Stwierdzona przez Sąd Najwyższy zaszłość implikowała wydaniem orzeczenia jak w części dyspozytywnej, a także obciążeniem skarżącej kosztami sądowymi postępowania skargowego.

Na postanowienie niniejsze zażalenie nie przysługuje.

aw